

عنوان مقاله:

پهنه بندی خطر زمین لغزش با استفاده از مدل منطق فازی و نقش آن در برنامه-ریزی شهری (مطالعه موردی: شهرستان بیجار، استان کردستان)

محل انتشار:

همایش بین المللی جغرافیا و توسعه پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

بهاره قاسمیان - دانشجوی دکتری گروه جغرافیای طبیعی گرایش ژئومورفولوژی، دانشگاه محقق اردبیلی، ایران

وکیل حیدری ساربان - دانشیار، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه جغرافیای روستایی، دانشگاه محقق اردبیلی، ایران

خلاصه مقاله:

زمین لغزشها و ناپایداریهای دامنه‌های مخاطرات مهمی برای فعالیتهای انسانی هستند که اغلب سبب ازدست رفتن منابع اقتصادی، خسارات به اموال و تأسیسات میشوند. هدف اصلی این پژوهش شناسایی عوامل مؤثر بر وقوع زمین-لغزشهای شهرستان بیجار واقع در استان کردستان و ارزیابی مناطق دارای پتانسیل زمینلغزش جهت تهیه نقشه پهنه بندی با استفاده از مدل منطق فازی با بررسی کاربرد این روش در برنامه‌ریزی شهری میباشد نتایج ارزیابی مدل منطق فازی به دستآمده با استفاده از شاخص Li نشان داد 31.6 که درصد از مساحت منطقه در محدوده با خطر بسیار کم، 12.2 درصد با خطر کم، 10.8 درصد با خطر متوسط، 10.2 درصد با خطر بالا و 35.2 درصد با خطر بسیار بالا مواجه است. نتایج به دست آمده نشاندهنده دقت بسیار بالای مدل است، لذا این نتایج میتواند در پیشبینی وقوع زمین لغزش، کاهش خطرات همراه آنها و برنامه‌ریزی جهت کاربری زمین مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

پهنه‌بندی خطر زمینلغزش، منطق فازی، شاخص Li، برنامه‌ریزی شهری، شهرستان بیجار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/387855>

